

Žamboši, ač bydlištěm na Vsetíně, rozplánovali křty své desky do úplně jiných koutů českých zemí a domovská scéna málem přišla zkrátka. Nakonec se však folkový bůh i žamboší manažer Zeno nad Moraváky slitovali a v kalendáři se vynořil termín 5.5. Pozdě, ale přece.

Skvělé folk-jazzové duo poslední dobou získalo na oblibě a věhlasu tolik, že už snad není nutno je zvlášť představovat. Proto jen uvedu, že jako předkapelu a zároveň kmotry si pozvali za hranicemi valašského království méně známou domácí folkovou kapelu **Vrkoč**.

S úderem osmé večerní se malý sál vsetínského Domu kultury zaplnil nad očekávání - dokonce bylo potřeba sehnat pár židliček od vedle. S drobným (zde již tradičním) zpožděním vypukne první část programu - Vrkoč to rozjíždí svým osvědčeným hitem o babce surfující nocí po internetu (*Interfernet*) a hrne to dál s občasnou poznámkou kapelníka Dušana Trličíka, že vlastně neví, co budou hrát, protože s takovou návštěvností nepočítali a doufali, že pro těch obvyklých 5 lidí to nějak zmáknou.

Žamboši společně s Lucií Redlovou

foto: Lucy ©

aví nás skoro hodinu vtipnými texty i rytmickou muzikou, kterou bych já osobně zařadila spíše ke country, ale nechci jim brát jejich přesvědčení. Dojde i na stěžejní píseň vystoupení, věnovanou přímo Honzovi ke křtu s přáním všeho nejlepšího novému CD, což vyjadřuje i výstižně i její název: *Výprodej*. Na dotaz: "*Jak dlouho vlastně máme hrát?*" se ze tmy hlediště ozve Stániččin hlásek: "

Ještě hrajte

." A kdosi další vtipně dodá: "

Honza si šel mýt hlavu

." Pochopitelně následuje i několik přídavek a po nich neočekávanější moment celého koncertu - přestávka. Pravda, účinkující ji pojmenovali trochu jinak.

Po čtvrthodince opětovné usazení obecenstva a opravdu následuje křest. Křticí médium bylo zvoleno po velice pečlivém uvážení - voda je moc obyčejná a slivovice je škoda, proto Vrkoč přitáhl na pódium kyblík křupek s odůvodněním, že je má Honza Žamboch rád. Dle hesla "*Ani*

To se to krupe...

Napsal uživatel Lucy
Pátek, 19 Květen 2006 03:00

křupka nazmar

" aktéři natahují pod CD jakýsi přehoz, do kterého jsou všechny zachyceny, následně sesbírány zpět (pravda, trochu se tady uplatňuje Zymurgyho zákon o plechovce s červy, ale nakonec se dílo podaří) a kyblík koluje mezi diváky za účelem postupné konzumace obsahu. Skupinka kamarádů přichází na pódium s okamžitou gratulací. A, pochopitelně, nesou vhodný dáreček. Skleničku s podivným nazelenalým obsahem neurčitě (snad rybníčního) původu předávají coby chovnou stanici pro znakoplavky.

Vystoupení Žambochů tentokrát doplňuje za bicími Jiří Nedavaška z místní kapely Ležérně a vleže. Já, starý konzervativec, bicí ve folku zrovna neoblubuji, takže jsem měla trochu obavy, jestli se mi vystoupení i CD (na kterém bubnuje pro změnu Jarreťák Jan Noha) bude v novém kabátu líbit. Ale nezbývá, než připustit, že písničky opravdu dostaly správný šmrnc a slušelo jim to. Po přiznání, že to vlastně nestihli moc nazkoušet a téměř vše je od Jirky okamžitá improvizace, žasnu ještě víc. Večer plyne v příjemné, čím dál víc uvolněné atmosféře a postupně máme možnost si poslechnout písně z CD, občas s poznámkou, že možná zazní jiná verze než ta nahraná (nejen bubeník dotvořuje okamžitými nápady) a také několik, co už se na nosič nevešly (včetně populární *Plísničky*). Původně měl být hostem i Ivo Cicvárek, který bohužel nemohl, takže Honza alespoň slovně dokresluje jeho v tu chvíli pouze virtuální part v písni

Sochy: "Tady má skvělé sólo na piáno... To byl krásný trylek... Ted' udělal chybu, ale nebojte, na CD jsme to vystřihli

..." Veselé hříčky typu

Na lovu

,
Pochod obratlovců

,
Počítání mrtvých
či nejznámější

Znakoplavky
se střídají s vážnějšími až mrazivě vážnými tématy (
Tři psi

,
Bezpečné reggae

,
Krátká paměť

). Zvuk se později rozroste ještě o mandolínu Lucky Redlové z kapely Docuku. Najednou moc nechybí do jedenácté hodiny a pár přídávky se Žamboši loučí. Obzvlášť poslední byl povedený. Honza se pokouší přemlouvát publikum, že už nic neumí, ale nás nenachytá, dožadujeme se

Koupelny

a
Vodoměru

(což znamená Co se děje v koupelně). "

No, vlastně, proč ne

", připouští a hned začne: "

Když v koupelně ráno si

To se to krupe...

Napsal uživatel Lucy
Pátek, 19 Květen 2006 03:00

..." Zaráženě pohlédne vlevo: "

Stáňo, ale to máš zpívat ty!"

"

To sice ano, ale nevadí, klidně pokračuj

", zní odpověď rozesmáté Stáničky Brahové.

V autě hned nově nabytý produkt otestuji a prodloužím si atmosféru kouzelného večera i konstatováním, že cesta k nám domů vydá přesně na jednu žamboší desku.